

No ...4628...

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
1959-2009

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Επί της υπ'αρ. 12652/07 προσφυγής

του

È È

Κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα) που συνεδρίασε στις 2 Ιουλίου 2009 με την ακόλουθη σύνθεση:

Κα Nina VAJIC Πρόεδρο

Και τους δικαστές

Κο Χρήστο ΡΟΖΑΚΗ

Κο Khanlar Hajiyev

Κο Dean Spielman

Κο Sverre Erik Jebens

Κο Giorgio Malinverni

Κο Γεώργιο Νικολάου

Και τον κο Soren Nielsen Γραμματέα του Τμήματος

No ...4628...

έχοντας υπόψη

-την προαναφερθείσα προσφυγή που κατατέθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2007

-τις παρατηρήσεις που κατέθεσε η εναγόμενη Κυβέρνηση καθώς και τις αντικρούσεις του προσφεύγοντος

Αφού συσκέφθηκε, εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση :

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Ο προσφεύγων κος **È È**, είναι Έλληνας υπήκοος, γεννήθηκε το 1936 και διαμένει στην Αθήνα. Στο Δικαστήριο εκπροσωπείται από τον κο Ι. Γιαννάτο, Δικηγόρο Αθηνών. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους πληρεξουσίους της, τον κο Κ.Γεωργιάδη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τον κο Ι. Μπακόπουλο, Δικαστικό Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

A. Τα πραγματικά περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά όπως έχουν εκτεθεί από τα μέρη, συνοψίζονται ως εξής :

Ο προσφεύγων έχει σε συνιδιοκτησία ένα κτίριο που βρίσκεται σε ένα συγκρότημα παραθεριστικών κατοικιών κοντά στο Ξυλόκαστρο. Το οικοπέδο επί του οποίου έχει ανεγερθεί το κτίριο αυτό ήταν περιφραγμένο με συρματόπλεγμα και με πασσάλους εμφυτευμένους στο έδαφος. Στις 25 Ιουλίου 2003, οι ιδιοκτήτες του γειτονικού οικοπέδου αφαίρεσαν τους πασσάλους και το συρματόπλεγμα καθώς και τις πλάκες που προστάτευαν τα θεμέλια του σπιτιού του προσφεύγοντος ο οποίος και κάλεσε αμέσως την αστυνομία. Όταν κλήθηκαν στο Αστυνομικό Τμήμα του Ξυλόκαστρου, οι γείτονες αναγνώρισαν τις πράξεις τους. Στη συνέχεια, από την 1^η ως τις 7 Σεπτεμβρίου 2003, οι γείτονες φυτέψανε δένδρα στο όριο που χώριζε τις δύο ιδιοκτησίες και έβαλαν γλοοτάπητα μέχρι το τοιγάκι που είχε κατασκευάσει ο προσφεύγων, σε 10 εκατοστά από τους πασσάλους οριοθέτησης.

No ...4628...

Στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, ο προσφεύγων υπέβαλε έγκληση με παράσταση πολιτικής αγωγής κατά των γειτόνων του για την αφαίρεση των πασάλων [οροσήμων] (άρθρο 223 του Ποινικού Κώδικα).

Ο Εισαγγελέας της Κορίνθου παρέπεμψε τους γείτονες του προσφεύγοντος στο Πλημμελειοδικείο του Ξυλόκαστρου, στην συνεδρίαση της 19^{ης} Ιουνίου 2006, με την κατηγορία της μετακίνησης οροσήμων και αυτοδικία.

Στις 19 Ιουνίου 2006, το Πλημμελειοδικείο αθώωσε τους γείτονες του προσφεύγοντος. Η απόφαση καθαρογράφηκε στις 2 Αυγούστου 2006.

Στις 26 Ιουνίου 2006, ο προσφεύγων κάλεσε τον Εισαγγελέα Εφετών του Ναυπλίου να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του Πλημμελειοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο Εισαγγελέας είχε προθεσμία δέκα ημερών για να ασκήσει έφεση.

Στις 28 Ιουνίου 2006, ο Εισαγγελέας απέρριψε την αίτηση του προσφεύγοντος. Η απορριπτική απόφαση συνίστατο στην απόθεση χειρόγραφης σημείωσης στο κείμενο της αίτησης του προσφεύγοντος, η οποία ανέφερε τα εξής :

« Απορρίπτεται. Μη αιτιολογημένη έφεση ».

Πράγματι, ο προσφεύγων διευκρινίζει ότι δεν είχε στην διάθεσή του το κείμενο της απόφασης του Πλημμελειοδικείου, αφού αυτό δεν είχε ακόμα καθαρογραφεί, και επομένως δεν μπορούσε να συμπεριλάβει στην αίτησή του τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους καλούσε το Εισαγγελέα να ασκήσει έφεση.

Στις 26 Αυγούστου 2006, ο προσφεύγων κάλεσε τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης του πλημμελειοδικείου.

Στην αίτησή του έκτασης ένδεκα σελίδων, ο προσφεύγων παραπονιόταν για την κακή σύνθεση του Πλημμελειοδικείου, για την έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας και για την εσφαλμένη εφαρμογή της ποινικής διάταξης.

Στις 31 Αυγούστου 2006, ο Εισαγγελέας απέρριψε την αίτηση με τους ακόλουθους όρους :

« Δεν υπάρχει αναιρετικός λόγος, το θέμα της αντικατάστασης των Δικαστών υπόκειται στις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού των Δικαστηρίων και δεν μπορεί να συστήσει την κατηγορία της κακής σύνθεσης ενός δικαστηρίου. Επιπλέον, η αθωωτική απόφαση είναι αιτιολογημένη και βασίζεται σε συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, σε νομικούς λόγους και σε αποδεικτικά μέσα».

Οι χειρόγραφες αυτές σημειώσεις αναφερόντουσαν στην αίτηση του προσφεύγοντος.

No ...4628...

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση αυτή δεν του κοινοποιήθηκε αλλά ότι έλαβε γνώση αυτής τηλεφωνώντας στην Γραμματεία του Αρείου Πάγου, στις 4 Σεπτεμβρίου 2006.

B. Το συναφές εθνικό δίκαιο

Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας έχει τις ακόλουθες σχετικές διατάξεις :

Άρθρο 139

« Οι αποφάσεις και τα βουλεύματα καθώς και οι διατάξεις του ανακριτή και του εισαγγελέα πρέπει να αιτιολογούνται ειδικά και εμπεριστατωμένα (...).

(...)

Ακόμα κι αν δεν υπάρχει ειδική διάταξη που να το απαιτεί, όλες οι αποφάσεις και τα βουλεύματα πρέπει να είναι αιτιολογημένα, είτε είναι οριστικές είτε παρεμπόδιτες είτε αν η έκδοσή τους εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του δικαστή που τις εξέδωσε».

Άρθρο 502 § 2

« Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιασδήποτε απόφασης μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479 παρ. 2 (...).»

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

Ο προσφεύγων επικαλείται το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης και παραπονιέται για πολλές παραβιάσεις του δικαιώματός του σε μια δίκαιη δίκη. Ειδικότερα υπογραμμίζει τα ακόλουθα περιστατικά :

1. Δεν μπόρεσε να δικαστεί επειδή :

α) Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (άρθρα 486 και 506) δεν επιτρέπει στον πολιτικώς ενάγοντα να ασκήσει ο ίδιος έφεση και να ασκήσει ο ίδιος αναίρεση κατά δικαστικής αθωωτικής απόφασης.

β) Επειδή η απόφαση δεν είχε ακόμη καθαρογραφεί την στιγμή που ο προσφεύγων κάλεσε τον Εισαγγελέα Εφετών να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του Πλημμελειοδικείου, αυτός [ο προσφεύγων] δεν μπόρεσε να προμηθευτεί την απόφαση που θα του επέτρεπε να προσδιορίσει του λόγους της έφεσής του και να συνάψει την απόφαση στον φάκελο

γ) Το Πλημμελειοδικείο δεν τηρούσε το «ειδικό αρχείο» που προβλέπεται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την καταγραφή των αποφάσεων έτσι

No ...4628...

ώστε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να μπορεί να ελέγξει ότι είχε λήξει η προθεσμία τριάντα ημερών που είχε στην διάθεσή του ο προσφεύγων για να ασκήσει την αναίρεση

2. Τόσο ο Εισαγγελέας Εφετών όσο και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου απέρριψαν τις αιτήσεις του προσφεύγοντος χωρίς καμμία αιτιολογία.

3. Οι αποφάσεις των δύο Εισαγγελέων δεν του κοινοποιήθηκαν ποτέ.

4. Η σύνθεση του Πλημμελειοδικείου δεν ήταν σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 6 § 2 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών : επειδή ο Εισαγγελέας αδυνατούσε να είναι παρών, είχε αντικατασταθεί από τον Ειρηνοδίκη, ενώ σύμφωνα με τον Οργανισμό των Δικαστηρίων, έπρεπε να αντικατασταθεί από Αντεισαγγελέα.

5. Το Πλημμελειοδικείο δεν έλαβε υπόψη του την κατάθεση αυτού ως πολιτικώς ενάγοντος κατά την ακροαματική διαδικασία.

6. Η αιτιολογία της απόφασης του Πλημμελειοδικείου είναι αντιφατική.

7. Το Πλημμελειοδικείο δεν έλαβε υπόψη του όλα τα αποδεικτικά μέσα που του είχαν υποβληθεί.

8. Το Πλημμελειοδικείο έκανε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 223 του Ποινικού Κώδικα.

9. Η αιτιολογία της απόφασης του Πλημμελειοδικείου παρουσιάζει κενά.

10. Το Πλημμελειοδικείο αποφάνθηκε σε θέματα που υπάγονται στην δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, αφού αναφέρθηκε στο θέμα της νομής της αμφισβητούμενης ζώνης.

11. Επικαλούμενος το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ. 1, ο προσφεύγων παραπονιέται για παραβίαση του δικαιώματός του στον σεβασμό της περιουσίας του.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Ο προσφεύγων παραπονιέται ότι οι αποφάσεις με τις οποίες ο Εισαγγελέας Εφετών και στη συνέχεια ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αρνήθηκαν αντίστοιχα να ασκήσουν έφεση και αναίρεση κατά της απόφασης του Πλημμελειοδικείου, δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένες. Επικαλείται το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, του οποίου το σχετικό μέρος ορίζει ότι :

No ...4628...

« Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικαστεί δικαίως (...) υπό δικαστήριο (...) ,το οποίον θα αποφασίσει (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως (...)».

Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει πρώτον ότι προχειρογραμμένη μορφή των πρακτικών της συνεδρίασης και της απόφασης του Πλημμελειοδικείου του Ξυλόκαστρου στάλθηκε με φαξ στην Εισαγγελία του Ναυπλίου και ότι οι καταθέσεις των μαρτύρων και των κατηγορουμένων διαβιβάστηκαν ενώ είχαν ήδη καθαρογραφεί. Συνεπώς, ο κύριος λόγος αθώωσης του κατηγορούμενου είχε γίνει γνωστός στον Εισαγγελέα Εφετών. Γενικότερα, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η άρνηση του Εισαγγελέα Εφετών ή του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκήσει έφεση ή αναίρεση δεν αποτελεί δικαστική απόφαση που απαιτεί, σύμφωνα με το συναφές εθνικό δίκαιο, αιτιολογία. Πρόκειται περισσότερο για άτυπη σημείωση στο έγγραφο της προσφυγής, με το οποίο ο Εισαγγελέας σημειώνει την απόφασή του να μην ασκήσει το ένδικο μέσο. Η αίτηση του προσώπου που έχει παρασταθεί ως πολιτική αγωγή δεν βασίζεται σε μία από τις διατάξεις της ποινικής δικονομίας αλλά υποβάλλεται άτυπα. Η απάντηση του Εισαγγελέα δεν επιφέρει καμία έννομη συνέπεια, δεδομένου ότι η πολιτική αγωγή στερείται από το νόμο, κάθε δικαιώματος να ασκήσει έφεση ή αναίρεση, είτε απευθείας είτε με τη μεσολάβηση του εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης. Η απαίτηση για εμπειριστατωμένη αιτιολογία στην απόφαση του Εισαγγελέα σε απλές αδικοπραξίες, όπως η παρούσα υπόθεση, θα ήταν υπερβολική.

Ο προσφεύγων αμφισβητεί την ακρίβεια του ισχυρισμού της Κυβέρνησης όσον αφορά την αποστολή του προαναφερόμενου φαξ στην Εισαγγελία του Ναυπλίου. Ισχυρίζεται ότι αν ο Εισαγγελέας Εφετών είχε στην κατοχή του το πλήρες κείμενο της απόφασης του Πλημμελειοδικείου, θα είχε συναινέσει στην άσκηση έφεσης κατά της απόφασης αυτής. Ισχυρίζεται επίσης ότι διέθετε αυτόνομο δικαίωμα, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Συντάγματος, να προσφύγει στον Εισαγγελέα και να λάβει αιτιολογημένη απάντηση. Εξάλλου, οι αποφάσεις των Εισαγγελέων παράγουν έννομες συνέπειες ανάλογες των συνεπειών των δικαστικών αποφάσεων, έτσι ώστε είναι σημαντικό να είναι αιτιολογημένες. Τέλος, η αιτιολογία της απόφασης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου διατυπώνεται με γενικούς όρους και δεν αναφέρεται στην ειδική περίπτωση του προσφεύγοντος.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στην απόφασή του *Γκόρου κατά της Ελλάδας* (αρ.2) ([GC], αρ. 12686/03, Μάρτιος 2009, αποφάνθηκε ως εξής :

«37. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης αναγκάζει τα δικαστήρια να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους, αλλά ότι δεν μπορεί να νοηθεί ότι απαιτείται αναλυτική απάντηση σε κάθε επιχείρημα. Η έκταση της υποχρέωσης αυτής μπορεί να ποικίλει ανάλογα με την φύση της απόφασης. Πρέπει επιπλέον, να λαμβάνεται υπόψη, κυρίως η ποικιλία των μέσων που ο μηνυτής/εγκαλών μπορεί να εγείρει στο δικαστήριο και των διαφορών που υπάρχουν στα Συμβαλλόμενα Κράτη όσον αφορά τις νομοθετικές διατάξεις, τα έθιμα, τις απόψεις της θεωρίας, την παρουσίαση και την σύνταξη των πρωτοβάθμιων και ανώτερων και ανώτατων αποφάσεων. Για το λόγο αυτό, το αν ένα

No ...4628...

Δικαστήριο δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή του για αιτιολογία που προκύπτει από το άρθρο 6 § 1 δεν μπορεί να εξεταστεί παρά υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις (βλ. μεταξύ άλλων *Ruiz Torija κατά Ισπανίας*, 9 Δεκεμβρίου 1994 § 29, σειρά Α αρ.303-Α και *Van de Hurk κατά Ολλανδίας*, 19 Απριλίου 1944, § 61, σειρά Α αρ. 288).

38. Στην υπό κρίση περίπτωση, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι σε περίπτωση αθωωτικής απόφασης, το εσωτερικό δίκαιο δεν αναγνωρίζει, κατ'αρχήν, στην πολιτική αγωγή ούτε το δικαίωμα να ασκήσει απ'ευθείας αναίρεση ούτε προσφυγή στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Παρόλα αυτά δέχτηκε ότι η ύπαρξη πάγιας δικαστικής πρακτικής δεν θα μπορούσε να αγνοηθεί στην συγκεκριμένη περίπτωση και ότι λόγω των ιδιαιτεροτήτων της αίτησης που απευθύνθηκε προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης βρίσκει εφαρμογή. Πρέπει λοιπόν να ληφθεί υπόψη αυτή η ίδια πρακτική για να εκτιμηθεί η έκταση που θα πρέπει να δώσει ο Εισαγγελέας στην αιτιολογία της απάντησής του.

39. Το Δικαστήριο έχει ήδη παρατηρήσει ότι ο Εισαγγελέας έχει την συνήθεια να απαντά, αν και συνοπτικά, στα αιτήματα της πολιτικής αγωγής που τον καλούν να ασκήσει αναίρεση. Στην πραγματικότητα, η πολιτική αγωγή επισείει την προσοχή του Εισαγγελέα σε ορισμένες περιστάσεις της υπόθεσης, ενώ αυτός μένει ελεύθερος να πάρει την απόφαση σταθμίζοντας τα επιχειρήματα που του έχουν υποβληθεί.

40. Εξάλλου, υπενθυμίζεται εδώ ότι σύμφωνα με το άρθρο 506 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μία «καταφατική» απόφαση του Εισαγγελέα δεν απευθύνεται στην πολιτική αγωγή, αλλά οδηγεί στην άσκηση αναίρεσης από τον ίδιο. Κατά τον ίδιο τρόπο, μια «αποφατική» απόφαση συνεπάγεται ότι ο ίδιος δεν ασκεί αναίρεση. Τέλος, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, αντίθετα από τις διαβεβαιώσεις της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει καμία υποχρέωση ειδικής αιτιολογίας από το συναφές εθνικό δίκαιο, εφόσον η απάντηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στην αίτηση της προσφεύγουσας δεν διατυπώνεται ως «διάταξη» με την έννοια των άρθρων 138 και 139 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (πιο κάτω παράγραφος 15).

41. Τέλος το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι όσον αφορά την προκαταρκτική διαδικασία εξέτασης και παραδοχής των αιτήσεων αναίρεσης από όργανο που έχει συσταθεί στον Άρειο Πάγο, έχει ήδη δεχτεί ότι ένα Ανώτατο Δικαστήριο δεν παραβιάζει την υποχρέωσή του για αιτιολογία όταν βασίζεται μόνο σε μία ειδική νομοθετική διάταξη για να απορρίψει μία αναίρεση επειδή δεν έχει πιθανότητες να ευδοκιμήσει, χωρίς περισσότερες διευκρινίσεις. (βλ. *Salé κατά Γαλλίας*, αρ. 39765/04, 21 Μαρτίου 2006, § 17 και *Burg και λοιποί κατά Γαλλίας* (αποφ.) αρ.34763/02, 28 Ιανουαρίου 2003). Το Δικαστήριο θεωρεί ότι η ίδια αρχή μπορεί να εφαρμοστεί στην περίπτωση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου που παραλαμβάνει την αίτηση της πολιτικής αγωγής με την οποία καλείται να ασκήσει αναίρεση ο ίδιος.

42. Για να συνοψίσουμε, η χειρόγραφη σημείωση επί της αίτησης που υπέβαλε ο ενδιαφερόμενος δεν περιέχει παρά μία πληροφορία επί της απόφασης που πήρε κατά την ευχέρειά του ο Εισαγγελέας. Από την άποψη αυτή, και δεδομένης της υπάρχουσας δικαστικής πρακτικής, ο Εισαγγελέας δεν έχει υποχρέωση να δικαιολογεί την απάντησή του αλλά μόνο να δώσει απάντηση στην πολιτική αγωγή. Τυχόν απαίτηση πιο εμπειριστατωμένης αιτιολογίας θα συνεπαγόταν για τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μία επιπλέον υποχρέωση, που δεν δικαιολογείται από την φύση της αίτησης της πολιτικής αγωγής που του ζητά να ασκήσει αίτηση αναίρεσης κατά αθωωτικής απόφασης. Έτσι, το

No ...4628...

Δικαστήριο εκτιμά ότι με το να περιοριστεί να σημειώσει ότι « δεν υπάρχει νόμιμος και βάσιμος λόγος αναίρεσης» ο Εισαγγελέας αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη της αίτησης [της πολιτικής αγωγής].

Με βάση όσα προαναφέρθηκαν, δεν υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης.»

Το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην ακολουθήσει το συμπέρασμα αυτό στην συγκεκριμένη περίπτωση, ακόμα περισσότερο επειδή ο προσφεύγων προσέφυγε τόσο στον Εισαγγελέα Εφετών όσο και στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και ο τελευταίος δεν περιορίστηκε να δηλώσει ότι δεν υπάρχει νόμιμος και βάσιμος λόγος αναίρεσης αλλά έδωσε μια αιτιολογία ακόμα και αν αυτή ήταν συνοπτική.

Επομένως το μέρος αυτό της προσφυγής πρέπει να κηρυχτεί απαράδεκτο, σύμφωνα με το άρθρο 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

2. Όσον αφορά τους υπόλοιπους ισχυρισμούς που διατυπώνει ο προσφεύγων, με βάση το σύνολο των στοιχείων που έχει στην κατοχή του και στο μέτρο που το Δικαστήριο είναι σε θέση να γνωρίζει, το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε καμία παραβίαση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τις οποίες εγγυάται η Σύμβαση.

Επομένως το τμήμα αυτό της προσφυγής πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο, σύμφωνα με το άρθρο 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη.

Η Πρόεδρος : Nina VAJIC
(υπογραφή)
Ο Γραμματέας του Τμήματος : Soren Nielsen
(υπογραφή)

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο
Η μεταφράστρια

Μαρία Καραμπάτσα